

Misteri Batu di Situ Gede

Di Kota Tasikmalaya nu tiis,
nyumput hiji situ éndah
ngaranna Situ Gede. Di
dinya, Bagja jeung Ratna,
dua sobat dalit, paling resep
ngenténkeun waktu liburan.

Isuk-isuk éta, maranéhna
mawa parahu leutik jieunan
Abah maranéhna. "Urang
susud pulo leutik nu di
tengah, Ratna!" ceuk Bagja
bari ngadayung. Ratna seuri,
cai dayung motong kana
beungeut situ.

Parahu maranéhna
nyarandar ka pulo. Ratna
luncat ka daratan, panonna
langsung nuju ka hiji hal nu
anéh. Di handapeun akar
tangkal kolot, aya hiji batu
leutik nu ngaluarkeun cahya
biru nu semu-semu.

"Bagja, tempo ieu!" ceuk
Ratna ngaharéwos. Bagja
ngadeukeutan jeung nyokot
batu éta. Pas dirampa, éta
batu ngarénjag jeung cahya
biru éta nyimbutan
maranéhna duaan dina
puteran haneut.

Ujug-ujug, sora nu ramé
ngurilingan maranéhna. Situ
Gede nu tiiseun leungit!

Maranéhna nangtung di
tengah leuweung geledegan
nu can pernah katempo,
gigireun walungan nu
ngocor tarik ka léngkob.

"Urang di mana?" tanya Ratna, sorana ngageter. Hiji sora kolot, sahalus angin, ngajawab, "Wilujeng sumping, barudak. Maranéh aya di Waktu Mimiti."

Ti tukangeun tangkal,
muncul hiji aki-aki nu
wijaksana. Anjeunna seuri,
nunjuk ka léngkob.
"Baheula, ieu léngkob nu
garing. Karuhun maranéh
gotong royong ngabendung
walungan éta pikeun
pangairan."

Aki-aki éta ngajelaskeun
ngeunaan Tanggul Pasir,
bendungan alami nu jadi
asal-muasal Situ Gede. "Batu
éta," saur anjeunna, nunjuk
ka batu hurung di leungeun
Ratna, "nyaéta kristal
mémori ti tarékah
maranéhna."

Bagja jeung Ratna ningali
ratusan urang baheula,
digawé babarengan, mawa
batu jeung keusik.
Maranéhna ngarti, situ
éndah éta hasil tina
sumanget gotong royong
jeung cinta ka lemah cai.

Ujug-ujug, maranéhna balik
deui ka parahu, batu éta
ngan saukur batu biasa. Tapi
ayeuna, Situ Gede karasa
béda. Éta lain waé ukur situ,
tapi warisan nu musti dijaga
pisan.